

PAPP-FÜR JÁNOS
Talentum Program – Zánka

Szép, novemberi őszen érkezünk Zánkára, a Talentum Program (2014. november 26–30.) helyszínére. A nyáron megrendezett Erzsébet Táborban ki kellett választanunk tehetséges fiatalokat az íróiskola hallgatói közül. A költészeti szekció résztvevői közül két lányra esett a választásom: Győri Krisztinára és Weeber Luca Borbálára.

A döntésben több szempontot is figyelembe kellett vennem. Többek között, hogy a hallgatók egyéni látásmódjuk mellett a szövegalkotásban legyenek végig következetesek és éberek. Írástechnikájuk mutasson költői ambíciót, és ne csupán az alkotói mechanizmus legyen mérvadó, de bánjanak jól a nyelvvel és a költői kellékekkel.

A program keretében sokkal közelebb tudtunk egymáshoz kerülni a napi kétszer háromórás alkalmaknak köszönhetően, és annak, hogy mindössze két gyerekre kellett összpontosítanom. Így sokkal többet és mélyebben tudtunk foglalkozni az adott szövegekkel, és az alkotói folyamatokat is végig figyelemmel tudtam kísérni. Először a nyár óta született versekkel foglalkoztunk: hogyan, miként alakultak az írásaik, képesek voltak-e használni az ott tanultakat, s ha igen, hogyan tudták magukba építeni.

Első nap délelőtt főként ezt próbáltuk megbeszélni, illetve meghatározni az elkészült versek erős, illetve gyenge pontjait. Arra törekedtem, hogy először egymás hibáira mutassanak rá, én pedig mindkét verset elemeikre szedtem, majd összeraktam – a magot, az érzékeny középpontot meghagyva, sőt, a lehető legkevésbé érintve.

Három fő részre osztottam a tanulási folyamatot. Az elsőben általánosabb kérdésekkel: költészettel, versekkel foglalkoztunk, megidézve Pilinszky János műveit. Megnéztünk egy vele készült interjút, és az ebben elhangzottakat (tanácsokat, útmutatásokat) próbáltuk felhasználni a saját versek kimunkálása közben. A másik részben a fiatal, kortárs irodalommal ismerkedtünk, és ezeknek az új hangoknak a működését vizsgáltuk, próbálva a két hallgató hangszínét felvinni erre a palettára. A harmadik feladatot pedig az irányított írás képezte: egy szöveg közös elolvasása után egyetlen szóval kellett megragadni azt. A hallgatók ezt követően papírra írták ezt a szót, kicserélték egymás között, és másnapra olyan verset kellett írniuk, amelynek ez a szó a címe. Itt mutatkozott meg igazán a felkészültségük, hogy miként bántak a nyelvvel, és hogyan képesek a másik gondolatát az irodalom formanyelvén leképezni.

A tábor ideje alatt mindketten nagy átalakuláson mentek keresztül, figyelemmel kísérték, és megértették a szövegalkotási folyamatok érzelmi és technikai vetületét. Egységes, magas minőségű verseket produkáltak.

GYŐRI KRISZTINA MÁRIA

Bekerített semmi

*hallójáratom formájára tágul
 beszív
 kifúj
 azután kimered
 végtelen indákká nyúlnak ujjaim
 buja dzsungelek fáira fonódnak
 részenként oldódik
 pocsolyába gyűlik
 s lesz egésszé
 egybefolyva egyetemes vizekkel
 a boltozat alatt és a boltozat felett
 idegen formákba csapódik ki falamon
 hajnalig a vakolatba simulva dédelgetem*

Az itt közölt verseket és kisprózákat a Talentum Program diákjai írták